

Za Svatoplukem Šebkem

Krátce před svými 80. narozeninami, 19. května, náhle skonal někdejší vedoucí výroby cukrovaru v Novém Bydžově pan Svatopluk Šebek. Řádky o této smutné události se mi píše obzvláště těžce, protože to byl především on, který mě přivedl k hlubokému a trvalému zájmu o cukrovarnický obor. Odešla také významná postava novobydžovského cukrovaru.

Svatopluk Šebek neměl klasické cukrovarnické školy. Pracovitostí, nadáním a vytrvalostí však tento nedostatek nejenom

vyrovnal, ale nakonec výsledky práce předčil řadu kolegů v oboru. Narodil se ve Skřivanech, otec vlastnil koloniál. Ideální podmínky po únoru 1948 mladý Svatopluk neměl, přesto vystudoval v Novém Bydžově čtyřletou strojnickou průmyslovou školu, kde projevil zájem a nadání ve směru konstrukce a provozu strojů a zařízení. Po vojenské službě nastoupil do královéhradeckého Potravinoprojektu jako konstruktér a strojař. Krátce pak pracoval ve velkoobchodu průmyslovým zbožím, v roce 1961 však získal místo technika v podnikových dílnách Východočeských cukrovarů ve Skřivanech. Po roce přestoupil do místního cukrovaru – rafinerie jako vaříč, manipulant a technik drobného balení a mlýnu. Postupně pak pracoval jako provozní technik ve všech provozech současně s pozicí energetika závodu, což v případě velkého závodu ve Skřivanech byla zodpovědná, velice náročná práce a tím získávané značné zkušenosti. V období normalizace, v roce 1975, nuceně rafinerii opustil. Dalších šest let pracoval jako dělník a později jako vedoucí provozu v cihelně „Flek“ v Novém Bydžově.

Díky odborným kvalitám a zkušenostem byl od září 1981 Svatopluk Šebek přijat zpět do cukrovarnického průmyslu, tentokrát již do Nového Bydžova. Krátce byl provozním technikem, následně šestnáct let vedoucím výroby, s kumulací energetika a vedoucího investic. Po tuto dobu, za Šebkova významného přispění a ve stabilním pracovním kolektivu, patřil cukrovar v Novém Bydžově mezi přední cukrovary kraje a ve skupině továren na surový cukr mezi přední v celé republice. Oceněním práce Svatopluka Šebka bylo také jeho úspěšné angažmá v pozici technologa v cukrovaru Zeyawaddy v Barmě (1986) a v Deir El Zor v Sýrii (1990).

V cukrovarnickém provozu trvale hledal prostor pro zlepšení výkonu a kvality, zejména v oblasti snižování spotřeby paliva. Hledal a nalézal skutečné provozní úspory, účinně se také podílel na úspěšných provozních zkouškách nových zařízení (řezačka Perner 12 R, termokompresor nebo dávkovací čerpadla) uskutečněných v Novém Bydžově.

Pro dokumentaci cukrovarnického oboru jsem v panu Šebkovi našel rádce, pamětníka a donora materiálů a informací. Byl mi poradcem a oponentem při mých studijních pracích, podrobně a opakovaně mi vysvětloval všechna zákoutí problematiky cukrovarnických strojů a technologie. Do Nového Bydžova jsem jezdil často a rád.

Svatopluk Šebek neměl jednoduchý život. Přes různé překážky se vždy dokázal vrátit zpátky, pokračovat úspěšně dál, a nakonec za sebou zanechat nesmazatelnou cukrovarnickou stopu.

Daniel Froněk